

което се крие въ него. Всѣки день носи опредѣлени Божествени блага за всѣки човѣкъ, но той трѣбва да знае, какъ и де да ги намѣри. Когато слънцето изгрѣва, знайте, че то изгрѣва за всѣки едного отдѣлно. Това не значи, че човѣкъ трѣбва да се изолира, да се отдѣли отъ другитѣ, но трѣбва да съзнава, че единъ отъ слънчевитѣ лъчи е опредѣленъ за него. Всѣка сутринъ човѣкъ трѣбва да излиза да посреща изгрѣването на слънцето съ вѣра, съ интелигентност и съ разумност, че този моментъ, именно, той ще приеме опредѣлената за него енергия. Сегашнитѣ хора сж подложени на вжтрешенъ тормозъ, вследствие на съмнения, на подозрения, на които често се натъкватъ. Тѣ казватъ: Възможно ли е слънцето да има предъ видъ всѣки човѣкъ отдѣлно? Възможно е. Преди хиляди години още Псалмопѣвецътъ е казалъ: „Господи, на ранина ще Те потърся.“ И Мойсей е казалъ, че Богъ е създалъ слънцето, луната и звездитѣ за времена и години. Интересно е днесъ да се изчисли, на колко хиляди години се равнява времето, откакъ Божественитѣ блага сж дошли на земята, и откакъ Божественитѣ лжчъ е огрѣлъ цѣлия свѣтъ. Откакъ Божественитѣ лжчъ е влѣзълъ въ душата на човѣка, той е дошълъ за времена и години, затова човѣкъ, щомъ пожелае, ще го има. Това подразбира идване на Царството Божие на земята. Тамъ всичко става като съ магическа пръчица. Царството Божие седи въ това, да бждатъ задоволени всички копнежи и желанія на човѣшката душа. Това не може да стане при сегашнитѣ условия, но може да стане, когато човѣкъ се роди отъ вода и духъ, отъ новия животъ и отъ любовта. Това, което отдѣлнитѣ човѣкъ желае, е желание на цѣлото, на всички хора по лицето на земята. Достатъчно е да пожелаешъ да бждешъ богатъ, или красивъ, въ този моментъ още нѣкой е станалъ богатъ или красивъ. Законътъ е такъвъ. Искашъ да бждешъ ученъ — нѣкой е станалъ ученъ. Радвайте се, че желаніята ви се изпълняватъ. Щомъ единъ човѣкъ реализира желаніята си, всички могатъ да ги реализиратъ. Значи, всички желанія сж реални и постижими; въпросътъ е само до времето.

И тъй, новата философия на живота се заключава въ постигане на щастието, било индивидуално, било общо. Следователно, човѣкъ не трѣбва да търси щастието изключително за себе си, но като общъ законъ, който се отнася до цѣлото човѣчество. Сжщо така той не трѣбва да схваща